

Joke Hoekstra had de draad na het overlijden van haar man aardig weer weten op te pakken. Vooral het vrijwilligerswerk bij de korfbalvereniging gaf veel voldoening. Tante Jo noemden de pupillen haar als ze in de rust de ranja rondbracht. Tuurlijk had ze de oude dag anders voorgesteld, gezellig met haar man naar Bakkeveen in de zomer waar de stacaravan stond en genieten van de zomeravonden, maar helaas was het anders gelopen toen Jan Hoekstra 6 jaar geleden kwam te overlijden. Gelukkig hadden ze goede testamenten gehad en was alles overgegaan op de langstlevende. Hun huis was was bijna Lyk (afbetaald) en met de Aow en het kleine pensioentje kon ze het net redden. Toch werd Joke steeds vergeetachtiger. De huisarts stelde bij Joke de ziekte van Alzheimer vast. In juni 2013 verslechterde de situatie van Joke. Regelmatig dwaalde zij steeds vaker rond in het dorp en kon haar woning niet meer vinden. Joke werd een gevaar voor zichzelf en in overleg met de kinderen Kees en Marijke werd besloten dat een definitieve opname in Berchhiem het beste was.

Aangezien Joke niet meer thuis kon wonen besloten haar kinderen Kees en Marijke het huis te verkopen. Daarmee kon ook de kleine hypotheek worden afgelost. Het huis werd scherp in de markt gezet en was snel verkocht. Joke kon echter geen handtekening meer zetten. De kinderen vroegen mij als notaris hoe zij het huis nu konden overdragen. Ik vertelde hun dat er dan een bewindvoerder moest komen. De beide kinderen wilden wel bewindvoerder zijn en konden zo moeders financiële zaken behartigen. Een bewind moest echter wel via de rechtbank worden aangevraagd. De rechter sprak een paar maand later zich uit en de zoon Kees en dochter Marijke werden beiden bewindvoerder. De kinderen vroegen zich af of zij zelf ook moesten tekenen voor de verkoop van het huis omdat hun vaderlijk erfdeel nog in het huis zat. Ik vertelde de kinderen dat door het langstlevende testament moeder enig eigenaar was van het huis en dat de erfden van de kinderen pas opeisbaar zouden zijn bij het overlijden van hun moeder. Een paar maanden later belde zoon Kees mij bezorgd op. Hij vertelde dat moeder Joke een eigen bijdrage voor de zorg moest betalen van meer dan 2.000 euro! Dit terwijl het inkomen van moeder maar een kleine 1.000 euro per maand was. De reden voor deze hoge eigen bijdrage kwam door het spaargeld van moeder wat ze had gekregen na verkoop van de woning. Wat konden de kinderen hier nu nog aan doen? Kees en Marijke wilden graag hun vaderlijk erfdeel opvragen. Hierdoor zou moeder een veel lagere eigen bijdrage verschuldigd worden. Daarnaast wilden ze graag dat moeder hen een bedrag zou schenken. Ik vertelde Kees en Marijke dat zij hiervoor toestemming van de rechter nodig hadden, maar dat deze die toestemming niet zou gaan geven nu moeder hierover niets had vastgelegd.

Met lede ogen moeten Kees en Marijke aanzien dat het grootste gedeelte van de opbrengst van de woning opgaat aan de eigen bijdrage, ook het erfdeel van hun vader. Dit zouden hun ouders nooit gewild hebben.

Was dit nu te voorkomen geweest? Ja. Joke Hoekstra had toen ze daartoe nog in staat was een notariële volmacht kunnen maken waarin ze had kunnen opnemen dat in geval van een geestelijk of lichamelijk gebrek haar kinderen haar financiële belangen zouden mogen behartigen, inbegrepen het doen van schenkingen. Hiermee had op een eenvoudige manier voorkomen kunnen worden dat alles wat Joke en haar man hadden opgebouwd nu op ging aan de eigen bijdrage in het verpleegtehuis.

Uiteraard kunt u in een dergelijke volmacht meer zaken aangeven die u wenst als u zelf in een situatie terecht komt dat u uw belangen niet meer goed kunt behartigen, zoals bij dementie bijvoorbeeld het geval is. Deze uitgebreide variant wordt ook wel een levenstestament genoemd.

Mocht u naar aanleiding van dit artikel vragen hebben of een toelichting wensen kunt u vrijblijvend met ons hierover contact opnemen, telefonisch of per mail of u loopt gerust eens binnen om een afspraak te maken.